

Brocki, Zygmunt

Historia kartografii bałtyckiej

Kwartalnik Historii Nauki i Techniki 9/3-4, 414

1964

Artykuł umieszczony jest w kolekcji cyfrowej Bazhum, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych tworzonej przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego.

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie ze środków specjalnych MNiSW dzięki Wydziałowi Historycznemu Uniwersytetu Warszawskiego.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

HISTORIA KARTOGRAFII BAŁTYCKIEJ

W końcu 1963 r. w Rostocku odbyła się doroczna konferencja Hansischer Geschichtsverein, w której uczestniczyli m.in. przedstawiciele ośrodków naukowych: warszawskiego, toruńskiego i gdańskiego. Jeden z najlepiej opracowanych referatów wygłosił dr A. W. Lang, dyrektor muzeum morskiego w Juist nad Morzem Północnym, na temat rozwoju kartografii Bałtyku do połowy XIX r. Streszczenie tego referatu zatytułowane *Bałtyk w kartografii* opublikował mgr Leon Roppel w nrze 3/1964 „Tygodnika Morskiego“.

Na początku omawia się źródła map morskich Bałtyku w postaci różnych zapisków kronikarskich o drogach morskich (już np. w kronice Adama Bremeńskiego) i locji średniowiecznych, a następnie — samą kartografię. Prymat dzierży tu najpierw kartografia niderlandzka, od połowy XVII w. — szwedzka, w pierwszej połowie XVIII w. na czoło wysuwa się kartografia rosyjska, w drugiej zaś połowie tego wieku — szwedzko-duńska, a od 1841 r. — pruska.

Artykuł w „Tygodniku Morskim“ informuje na koniec, że amsterdamskie wydawnictwo „Die Beke“ przedrukowało w naturalnej wielkości i kolorach *Caerte van Oostlant* Corneliusa Antonisza, wydaną w 1543—1544 r. w Amsterdamie (zachował się tylko jeden egzemplarz tej mapy). Wydawnictwo opublikowało także obszerny komentarz do tej mapy.

Z. Br.

JUBILEUSZ WYDZIAŁU GEODEZJI I KARTOGRAFII POLITECHNIKI WARSZAWSKIEJ

40-lecie Wydziału Geodezji i Kartografii Politechniki Warszawskiej było okazją opublikowania w nrze 11/1963 „Przeglądu Geodezyjnego“ kilku wywiadów z profesorami i absolwentami tego wydziału. W wypowiedzi aktualnego dziekana, prof. Tadeusza Lazzariniego, poza charakterystyką obecnej bazy materialnej wydziału oraz podaniem stanu i obsady poszczególnych katedr i zakładów, znajduje się przegląd czterdziestoletniego dorobku naukowego wydziału ze szczególnym podkreśleniem jego znaczenia dla gospodarki krajowej. Wywiady z profesorami: Stanisławem Bemem i Bronisławem Piątkiewiczem dotyczą okoliczności utworzenia oraz początków pracy wydziału. Podobny temat, choć bardziej może w aspekcie osobistych wspomnień, porusza prof. Felicjan Kępiński w artykule *Z perspektywy 50 lat pracy naukowej*. W rozmowach z pierwszymi wychowankami wydziału, Stanisławem Subczyńskim i Ferdynandem Włoczewskim, znajdujemy informacje na temat trybu nauki i warunków życia studentów przed 40 laty.

Ponadto w omawianym numerze zamieszczono wykaz absolwentów wydziału w okresie powojennym oraz wykaz osób, które uzyskały stopień doktora nauk technicznych. Podano również nazwiska dziekanów i prodziekanów w tym czasie, a wreszcie aktualny stan personalny kadry naukowej (dla roku akademickiego 1962/63) i jej udział w senacie uczelni i komisjach senackich.

Uzupełnienie powyższych informacji personalnych, a mianowicie wykaz osób spoza Wydziału Geodezji i Kartografii prowadzących na tym wydziale zajęcia, podano w nrze 3/1964 „Przeglądu Geodezyjnego“.

J. J.